

[Kai Moltke.]

eventuelt i selskab med de tre andre store partier her i tinget, som man kalder dem, vil til at forberede den totale huslejeudligning, afskaffelse af huslejestoppet og alt det andet? Så forstår jeg pinedød ikke, hvorfor man nu giver sig til at forhandle om ændringer i den organisatoriske opbygning af de organer, som man tilstræber at afskaffe. Her mangler vi altså en lille præmis til. Hvis man regner med den almindelige huslejeudligning, er det så ikke temmelig halsløs gerning at forny de organisatoriske organer for derefter af afskaffe dem? For det er jo ikke små forandringer, der her foreslås. Hidtil har der været en helt anden opbygning af det rundt omkring i kommunerne.

Endelig er der spørgsmålet om huslejerådet. Hvis vi skal have en lejerrepræsentation, må man vel med de forvirrede forhold, vi desværre har her i landet, også forudsige bestræbelser for at få lejerne til ligesom i fagbevægelsen at optræde som en enhed eller, i hvert fald som begyndelsesstandpunkt, gennem en fælles organisation; for ligefrem at oprette nye organer, hvor man får et slagsmål mellem to store, mere eller mindre partipolitisk prægede organisationer, uden at der gøres reelle forsøg på at sammenfatte lejerne under ét, det kan jeg kun tro vil øge forvirringen. Men det er også en ting, som vi kan undersøge: hvordan skaber man et egnet instrument som det nye huslejeråd, hvis vi vel at mærke får at vide, om det virkelig skal bestå, eller om det i næste omgang vil blive afskaffet?

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen har jo nu to år i træk talt om og til dels været enig med os om, hvilken glædelig stund det ville være, når vi nåede frem til den almindelige revision, den hårdt tiltrængte revision af lejeloven, som jo trænger til ganske andre og større forbedringer end det, som er nået at komme med i dette hastværksudkast. Ja, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen har oven i købet

koketteret med, at når vi blot kom til tiden, ville det ærede medlem med bevågenhed se på ændringsforslag selv fra socialistisk folkepartis side, når vi nåede frem til den store almindelige revision. Ingen vil mindre end jeg antyde, at jeg ikke tror, at en sådan tale fra socialdemokratisk side kommer fra et frisk og oprigtigt hjerte, for vi kender manglerne. Nu har vi siddet i udvalg sammen nogle år, og når jeg tænker tilbage på det mareridt, det er at gennemgå den nuværende lejelov, kan jeg ikke lade være med at mindes en lille lignelse, som Niels Bohr i sin tid kom med på den internationale konference om den fredelige udnyttelse af atomenergien.

En taler var så dybsindig og klog, at han selv begreb sammenhængens vingesus, mens tilhørerne havde meget ondt ved at følge med. Den næste endnu større filosof talte sådan, at han måtte kigge i sit manuskript for at forstå sin egen tankegang, mens ingen af tilhørerne forstod et ord; den tredje taler slog alle rekorder og høstede hele bifaldet: han læste sit manuskript op så dybsindigt, så viist, at han selv ikke længere begreb sammenhængen og ingen af tilhørerne forstod noget som helst.

Jeg tror, de fleste af os medlemmer af fortidens boligudvalg har en vis mistanke om, at de folk, der i årenes løb lappede og sammenfikkede den nuværende huslejelov, brugte et sprog, brugte en dokumentation, brugte en sammenfikkede jura, der som mønster havde Niels Bohrs tredje og meget dybsindige taler. Når forholdene ligger sådan, tror jeg ikke, vi den ene dag skal snakke om en almindelig revision af huslejeloven, så skal vi undersøge i fællesskab: hvordan skaffer vi de saglige forudsætninger for at gennemføre en saglig behandling? Og når tingene ligger sådan, så er i alle tilfælde mit partis absolutte krav for, at vi vil medvirke til noget som helst, at vi får tid til at sætte os ind i det, og at man forlænger fristen for behandlingen af denne lovgivning — der er talt her om 1. juli; for min skyld kan vi såmænd godt vente til